

ערב סיום לימודי הרפואה שלו התגלה

צעיר מבתיים כנוכל בעל-יוותק

הרופא המדומה

ישנה בן-צבאי עמדה פערותיה רי שמש מידיה את המיכתב, בו קרי אה. היה זה מיסמך רשמי של האגף עלייה ומירשם במשרד-הפנים והוא היה מיועד לבעלה, דוד בן-צבאי (31).

למיסמך הרשמי הוצמד פתק קטן, שבו כתב פקיד הרישום הודעה קצרה בה נאמר: "בהתאם לבקשתך מיום 13.9.68 הגנו להמציא לך את התעודה הנידרי-שת" התעודה המצורפת היתה תעודת רווקות, שהעידה כי דוד, בעלה של שושנה, הוא רווק.

המיכתב נתקבל שלושה חודשים אחריו שנישאו, ב-4 ביולי אותה שנה. לפיו הסתבר לשושנה כי בקשת בעלה למשרד הפנים להעניק לו תעודת-רווקות, הגישה חודש אחד בלבד לאחר הנישואים.

שושנה (28) פרצה בבכי היסטרי. היא מיסמך השלים במוחה את התמונה, שהחלה מצטיירת בעיניה בשבועות הספורים של נישואיה: בעלה נהג להיעלם בשעות הלילה מהבית שברחוב ביאליק 12 בבתיים. מעולם לא ציין לאן מועדות פניו.

מיסמך זה עורר גם את אחיה, יוסי גרינברג (34), שהתגורר אותה עת בדי-רה הסמוכה. למיקרא ההודעה, הריץ יוסי מכתב לסניף משרד-הפנים בחולון ביקש לוודא, בשם אחותו, את פשר התעלומה: איך ייתכן שנותרים לאדם תעודת-רווקות שלושה חודשים אחרי נישואים?

משרד-הפנים לא הודיע על כלל מפרשת הרווקה-נשוי. הנימוק בפי אנשי המשרד היה: "לא קיבלנו את העתק תעודת הנישואין מן הרבנות". זאת, למרות ש התעודה נשלחה לבית בני הווג יומיים לאחר הנישואין.

נערה

תמימה

סיבה בגללה ביקש דוד בן-צבאי תעודת רווקות נחשפה כעבור זמן מה. היא הצטיירה בדמות נערה תמימה. הסתבר כי שבועות מספר אחרי נישואיו, הכיר דוד נערה, שעבדה כמזכירת הדואר בר תל-אביב, שמה היה אותה. דוד נהג לפגוש אותה כמעט מדי יום, כשיימה את עבודתה.

באחד הימים נתגלתה בגידתו. שרה זיספל, דורתה של אשתו, נדהמה לראות אותו באחד הימים, כשהוא מטייל ברחוב מחובק עם עובדת המזכירה. היא לא יכלה להתאפק.

"איפה שושנה?" שאלה את בן-צבאי. "אני לא מכיר שום שושנה", היתמם דוד והשתמט ממנה.

"אתה לא מכיר את אשתך?" צעקה לעברו שרה זיספל. "את יודעת שאת הולכת עם גבר נשוי?" הטיחה הדודה בפניה של הנערה המופתעת.

הנערה לא ידעה זאת. כאשר שאלה את דוד מי היא אותה אשה, ענה כי זמן-מה קודם, לכן יצא עם בתה של אותה אשה, אך עוב איתה.

אוהו, "קנתה" את הסיפור, אך לא לזמן רב. יומיים אחר-כך פגשה, בדרך-מיקרה, את הדודה שרה זיספל. "מדוע התנהגת אלי בצורה כזו?" שאלה הצעירה והוסיפה: "אם הוא לא רצה לצאת עם בתך, אין זו סיבה לעשות סקנדלים".

הדודה היתה הפעם מאופקת יותר. "אדם זה הוא נוכל. הוא נשוי לבת אחי, תי, היוהרי ממנו".

הרופא

המדומה

תעוועיו של בן-צבאי באוהו באו אל קיצם, אך שרשרת רמאותיו לא ניסגרה. האיש, שהגיע ארצה מרומי ניה ב-1961 עם הוריו, החליף ב-64 את שמו הקודם הרשקו דורל, וכאשר הכיר את שושנה חילק את זמנו בין המחלקה

למיקרוביולוגיה באוניברסיטת בריאילן, שם למד לקראת תואר ראשון, ובין מקום עבודתו בבנק-הדם שבבית-החולים אסא-הרופא בצריפין. כדי שיוכל להגיע מידי פעם גם לבני תו בבתיים ביתר נוחות רכש האיש מכונית מסוג טריומף 1500, שמיספרה 253-456.

באחד הימים ניגש הסטודנט לתואר ראשון אל חברת הביטוח לה פרוטקטוריס פריס ברחוב אלנבי בתל-אביב. שם התחזה כרופא, נרשם בתעודת הביטוח כ"ד"ר בן-צבאי דוד". מדוע היה צריך להתחזה כרופא דווקא בחברת-ביטוח? הסיבה התגלתה מאוחר יותר. הוא האי-מין כנראה שהחברה תיתן את אמונה בלקוח שהוא רופא. בקשר לתשלום ה-פרמיות, את דמי פוליסת-הביטוח לא מיהר בן-צבאי לפרוע. כאשר פגעה מכרז ניה הטריומף שלו בעמוד חשמל בבית-דגון, נתבע על-ידי חברת החשמל לשלם בעצמו את הנוק בסך 310.92 ל"י.

דורל הרשקו אינו איש החושש מאי-נעימויות כאלה. את החוב לחברת החשי-מל לא שילם וזו נאלצה לנתק את הורם

הכנסת אורחים לתפארת. כאשר ישב לידה והחל לגספ את גופה ולפרום את כפתורי חולצתה, העירה לו הדודנית כי נדמה לה שמעשיו חורגים במיקצת מ-מיסגרת יחסים של בני דודים. דוד לא שעה לה. "את תשכבי איתי" אמר, לדבריה, והחל להסיר את בגדיה, שרה ניסתה להתנגד, אך הדבר לא עלה בידה. האיש ביצע בה את זממו, כפי ש-טענה אחר-כך.

שרה ולדמן לא סלחה לבן-דודה. היא מיהרה לתחנת המשטרה בחולון והתלוננה. תיק מס' 471/70 שניפתח בגין עדי-תה בתחנה, נחקר על-ידי השוטרים ש-גבו עדויות מן הצעירה ובן-דודה. נראה שהמשטרה לא מצאה כל הוכחה מסייעת לעדותה של שרה.

בני משפחתה של שושנה מספרים כי משפחת חתנם הפעילה לחצים על שרה ולדמן כי תחזור בה מעדותה. הם עצמם התקשרו עם קצין משטרה בחולון, ב-נסיון לסגור את התיק המביש, שעלול היה להכתים את שמו של הסטודנט. ש-הפך בינתיים לסטודנט לרפואה באוניבר-סיטת תל-אביב, אחרי שסיים את לימודי

ביום הנישואין דוד ושושנה בן-צבאי ביום נשואיהם. שלושה חודשים אחר-כך גילתה שושנה כי חודש אחרי נישואיו הוציא בעלה תעודה המאשרת כי הוא רווק, במשרד-הפנים. למרות זאת המשיכה לחיות עימו, סלחה לו על תעלוליו. עד אשר נטש את הבית. אז נקמה בו בשיטה מקורית.

בדירתו בבתיים, כדי לאלץ אותו לשלם. סבל החשיכה הציץ לאשתו. שמאו נשור-איה לפני ארבע שנים לא זכתה לראות פעמים רבות את בעלה בבית. כאשר נוצר פעם מצב הסוך; דוד היה בבית ושושנה נעדרה, ניצל ה-איש את ההזדמנות לביצוע מעשה אונס בבת דודתו.

היתה זו שרה ולדמן, שהתגוררה כמה עשרות מטרים מדרת משפחת בן-צבאי. לאחר נשואי בנייהווג, נקשרו יחסי ידי-דות בין שתי קרובות המשפחה ושרה נהגה לבקר את שושנה בתכופות. כך עשתה גם באותו יום. היא קראה לה מן הרחוב, ודוד, שמע אותה, אמר לה: "תעלי, שושנה בבית".

שושנה לא היתה בבית, כמובן. דוד הורה לבת דודתו לשבת ונהג בה מינהג

הנוכל

דוד בן-צבאי, שנוק מהפקולטה לרפואה ב-אוניברסיטת תל-אביב, ערב סיום לימודיו והסמכתו כרופא, אחרי שהתברר כי הת-קבל ללימודים על סמך תעודות מזויזפות.

התואר הראשון במיקרוביולוגיה ונתקבל לשנה רביעית בפקולטה לרפואה.

זכויות

עולה

אחרי התאונה שאירעה לו במכו-ני גית הטריומף, שיסך אותה בן-צבאי ומכרה, או עלה בדעתו לרכוש מכונית, שמיסגרת לבנה מקיפה את מיספרה. כלומר: משותרת ממכס. למרות שעלה 10 שנים קודם לכן לארץ, רצה בן-צבאי שיעניקו לו זכויות עולה. אי לכך, שיגר בן-צבאי מכתב לאגף המכס והבלו בתל-אביב, ביקש כי יינתנו לו זכויות עולה.

המכס לא הכיר בתביעותיו. אבל לא איש כבן-צבאי יוותר. הוא שיגר מכתב להנהלת המכס בירושלים.

גם זו השיבה בשלילה. אבל לא הפעם לא נכנע בן-צבאי. כעבור שבועות מספר נראה האיש כשהוא נוסע במכונית ודוו 144 עם מספר לבן, כמובן. למשרד האוצר ולדורל חרשקו-בן-צבאי התפרגנים, כיצד השיג ההיתרים לפטור ממסים.

אבל למרות הכל לא חזרה השלוה לבית משפחת בן-צבאי. הנוכל היה מסתכך תכופות עם אשתו.

היה זה גיסו, יוסי גרינברג, שמדי פעם הפליא בו את מכותיו.

אחרי כמה סיכסוכים נוספים עם בני משפחת אשתו, שהסתיימו במהלומות, נעלם דוד מן הדירה ולא שב. בני מש-פחתו לא ידעו כלל היכן הוא נמצא, אך הדואר שלו המשיך להגיע הביתה ושיחות טלפון מזוהרות נתקבלו עבורו.

חקירה

באוניברסיטה

יחה מזוהרה ניהלה גם אשתו, שושנה, כאשר נודע לה כי בעלה הגיש לרבנות בקשה לגירושין. בה כתב כי היא אינה שפויה בדעתה וכי היא שוכבת עם גברים אחרים. הפעם לא יכלה להתאפק. היא החליטה לחשוף את סודו הגדול ביותר: את א-

(המשך בעמוד 36)

פקודה ביטוח כלי דרכ נוז מונע נשיכו

תעודת ביטוח

2. פ. מ.

תעודה מ. 24193

פוליסה מ. 323297

(מספר זה איננו רשמי)

1. סיסן תאגידים ומספר הרישום של כלי הרכב 253-456

סס היצור טריומף 1500

מספר המנוע 201 118

2. סס בעל הפוליסה ד"ר בן צבאי דוד

פרטי הרישום בתעודת-הביטוח למכוניתו שעשה דוד בן-צבאי, כבר אז התחזה כד"ר, למרות שהיה עדיין סטודנט לתואר-ראשון בבריאילן.

הזיוף